

til at lade Indkomstskatten udrede med et skæffeligt Beløb, maatte den heller have gjort dette Beløb noget større for paa samme Tid derved at afløse en fra alle Sider for uretfærdig anerkjendt Skat. Jeg antager, at dette Skridt bør gøres nu, at Loven om Krigsbeskatningen nu bør hæves, og altsaa denne Post udgaae af Finantsloven. — Af de Meddelelser, som den høitærede Finantsminister gjorde ved Forelæggelsen af Lovforslaget, antager jeg, at det er høit regnet, naar man anslaaer det, som Krigsskatten kan indbringe i det kommende Finantsaar, til 1,200,000 Rd.; men dette er naturligviis ikke et Tal, som jeg bestemt kan begrunde, thi jeg seer ikke Momenter til at gjøre det med Nøiagtighed i dette Dieblt. Dersom det tilnærmelsesviis skulde være rigtigt, ville de Midler, der maae tilveiebringes extraordinært, beløbe sig til omtrent 6,350,000 Rd., men dette Beløb troer jeg efter et løseligt Gjennemsyn af Finantsloven at kunne paapege nedsat med omtrent 720,000 Rd. Det har glædet mig at høre den ærede foregaaende Taler nævne netop nogle af de Punkter, paa hvilke han troer, at der vil kunne spares, og at de falde sammen med de Punkter, paa hvilke ogsaa jeg antager dette. Naar det ærede Medlem og jeg i den Henseende ere entige, antager jeg, da vi ellers ere saa meget uenige, at det er Noget, der fra høist forskjellige Sider vil blive anerkjendt som rigtigt. Jeg sigter først til Toldbodbygningerne i Kjøbenhavn, hvorved der allerede kan spares 100,000 Rd. og til Stutterivæsenet, som det samme ærede Medlem nævne, hvorved der kan spares 10,000 Rd. Naar jeg ifjor stemte for dette Bidrag til Stutterivæsenet, var det, som jeg selv aabent dengang sagde, af Pietetshensyn for den daværende Indenrigsminister, som truede med at forlade sin Post, naar han ikke fik Forslaget derom sat igjennem, og da der var andre vigtige Sager, som jeg troede ikke kunde fremmes uden hans Hjælp, var det simpel Kløgskab at vise Pietet i den Henseende. Jeg har allerede nævnt en Post til, som jeg mener maae kunne udgaae af Budgettet, det er de 7,600 Rd. til Seminariefonden. Jeg vil haabe, at der ogsaa paa andre Maader vil kunne spares ved Semi-

narierne, idet jeg troer, at det vinder mere og mere Anerkjendelse, at disse ere overflødige Statsanstalter, eller at de i alt Fald kunne betydeligt indskrænkes. — Jeg kommer nu til Theatret, hvorved der paany er foreslaaet 15,000 Rd. til Sædtillæg. Jeg mener, at dette Tillæg kunne vi med god Samvittighed stryge, ligesom jeg vil fremkomme med det samme Forslag, som jeg fremsatte ifjor, at der borttages 20,000 Rd. af det ordinaire Tilskud. Allerede da jeg ifjor indbragte dette Forslag, var der et Fremskridt af omtrent en saadan Sum i Theatrets Balance; men nu er Fremskridtet, efter hvad der siges, blevet endnu større, og altsaa kan man saa meget lettere moderat indskrænke sig til at stryge de 20,000 Rd. — Endelig er der en Udgift, som staaer fordeelt paa forskjellige Conti, til Beløb af 5,600 Rd. — muligt er der en eller anden lignende lille Udgift, men jeg har ikke kunnet opdage mere i den korte Tid — nemlig til Skyttevæsenet. Jeg troer, at et Land, der har almindelig Værnepligt i det Omfang som vi, rolig kan gaae Fremtiden imøde, uden at allerede Drengébørn skulle indøves i Brugen af Skydevaaben. Det er imidlertid ikke den værste Side ved denne Udgift, men den er et af de Tegn, hvoraf man seer den Sygelighed, som hersker i Nationen, og som har bragt os paa det ulykkelige Standpunkt, hvorpaa vi staae i finantsiel Henseende. Krigspolitik, troer jeg, er ikke mere forhaanden for Danmark efter dets nuværende Magtstilling i Europa, og derfor kalder jeg det en Sygelighed, naar vi puste os op til at have en Hær saa stor, at vi ikke have Noget at føre Krig for, dersom Krig kommer. — Det her Anførte vil paa Civilstaterne medføre en Besparelse af omtrent 160,000 Rd., men jeg tvivler ikke om, at der endnu vil findes nogle smaa Poster, hvorpaa Besparelser kunne finde Sted. Egeledes antager jeg, at der paa Hærudgifterne maa kunne spares Noget, uden at man kan indvende mod dem, der foreslaae disse Besparelser eller sætte dem igjennem, at de forstyrre Hærplanens Udøvelse. Efter de Erfaringer, vi have fra tidligere Aar, troer jeg ikke, at den ærede Krigsminister vil komme til at he-